

AZ ÜDVÖSSÉG ÚTJA

Egyszerűségében is nagyszerű történetet olvasunk Márk evangéliuma 10. részében (17—22. v.). Az Úr Jézushoz jött egy "jó", törvénytisztelő, becsületes fiatalember s megkérdezte, hogy mit cselekedjen, hogy az örökéletet elnyerhesse. Ez a fiatalember eldicsekedett azzal, amivel kevés ember dicsekedhet, hogy min-

den történyt, amire az Úr Jézus felhívta figyelmét, megtartotta ifjúságától fogva.

Ez a jó ember a zsolnáros Dávidnál is erkölcsösebb lehetett saját állítása szerint. Dávid a 25. zsolnártban így könyörgött az Úrhoz: "Ifjúságomnak vétkeiről és bűneimről, ne emlékezzél meg." Ilyen tökéletes, törvénytisztelő élő ember, mint aki az Úrhoz jött, talán nem is létezett több ezen a földön. Ma ő lehetne a példás vallásos ember, a biztosan "üdvözülő" egyháztag. Bárminek is állította magát ez a fiatalember, az Úr Jézus nem tett megjegyzést az ifjú dicsekedésére.

Egy jelenséget azonban az ifjú javára kell írunk. Ez a fiatalember önmegelégedése mellett és pontos törvény betartása mellett sem volt bizonyos abban, hogy az örökélet az övé.

Egy jelenséget azonban az ifjú javára kell írunk. Ez a fiatalember önmegelégedése mellett és pontos törvény betartása mellett sem volt bizonyos abban, hogy az örökélet az övé. Érezhette, sejtette, hogy az örökkévalóságot, amely szellemi lét, földi, testi, fizikai életgyakorlással nem lehet biztosítani. Különbséget tudott tenni a szellemi élet, a lelki világ, valamint a földi, anyagi lét természete között. Azt is tudta, hogy az örökélet jobb és kívánatosabb, mint a földi élet. Ezért jött érdeklődésével az Úr Jézushoz.

Az ifjú kérése, kutatása igazolja azt a rég felismert tényt, hogy az anyag, a vallásosság nem elégíti ki teljesen az ember vágyát. Jó az anyag, kell a vallás is bizonyos mértékig, de a minden em-

ber lelkében rejtőző cél elérésére nem elegendő. A törvény elviszi az embert messzire, de a cél előtt leáll, érvényét veszíti. Az örökélet gondolata, kívánsága él minden emberben, akár bevallja, akár nem. Ott volt az ifjú szívében is ez a kívánság, és azzal, hogy eljött a Mesterhez, bevallotta, hogy a vagyon birtoklása és a törvény betartása az örökélet dolgában kétséget hagy az ember lelkében.

Az is lehetséges, hogy a bizonytalanság úgy jelentkezett hogy az ifjú azzal a meggyőződéssel ment Krisztushoz, hogy mindent megtett az üdvösség elnyeréséért s még egy biztonságot keresett. Ez a "még egy biztosíték" keresés elárulta, hogy az ifjú nem érzett százszázalékos megnyugvást arról, hogy az örökélet az övé.

Ez a fiatal, kereső ember bizonyítékot nyújtott amellett, hogy gazdagsága és törvény tartása mellett okos is volt. Tudta, hogy kihez kell fordulnia tanácsért. A papokat, írástudókat ismerte. A törvény megtartását mutogató farizeusokkal talán jó barátságban lehetett és láthatta azt, amit az Úr Jézus is látott, hogy a farizeusság képmutatást is jelent. Ezeknél nem kapott felvilágosítást.

Ez a fiatal, kereső ember bizonyítékot nyújtott amellett, hogy gazdagsága és törvény tartása mellett okos is volt. Tudta, hogy kihez kell fordulnia tanácsért.

tást. Jó helyen kereste a teljes bizonyosságot. A jó orvos, a mennyei diagnosztika meg is állapította a bajt és előírta az orvosságot is.

Minden rendben van, mondta az Úr, csak még egy hiányzik. Ez a "még egy" elég volt arra, hogy az ifjú visszavonuljon előbbi bizonytalanságába. Szíve, esze, rabja volt a vagyonának. Íme mi-

Pünkösdi fohász

*Jövel Szentlélek Úr Isten
Töltsd be a kebelünk,
Mennyei világosságod
Küldd le, ó, minékünk!*

*Kebliünk megdermedt láva csak;
Szeretetiünk kihalt.
Hitünk vulkánja kialudt,
Reményünk alig tart...*

*Hitünk világa most csupán
Füstölgő gyertyabél,
Amit elolthat bármilyen
Távoli, gyenge szél.*

*Jövel Szentlélek Úr Isten,
Töltsd be a kebelünk,
Hevítsd lángra elhunyo,
Alvó hitéletiünk!*

*Törjön magasba, mint a múlt
Évszázadok alatt,
E szent tűz, s világítsa be
A világítójakat!*

*Legyen béke és szeretet
Az emberek között,
Műljék a harc s a gyűlölet,
Mely elűz örömet.*

*Szentlélek Isten, ó, jöjj le,
Töltsd be a keblemet,
Legyek bátor tanítványod
S hitvalló gyermeked!*

Kudelász Nándor

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E. Palm Bay, Fla. 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive

Murfreesboro, N.C. 27855

Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ,

12569 Ohio Circle, Omaha, Nebraska 68164

Tel.: (402) 551-6261

A szerkesztő bizottság tagjai:

Bogár József, Dr. Henry E. Austin

Molnár Balázs

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE \$12.00 per year

Send subscription and change of address to:

Hungarian Baptist Union Of America

2800 Fordham Rd. N.E. Palm Bay, Fla. 32905

Tel.: (305) 723-3288

FONTOS

Előfizetéseket és címváltozásukat kérjük

Hungarian Baptist Union of America

2800 Fordham Rd. N.E. Palm Bay, Fla. 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. JOSEPH BOGAR, 7852 Robin-
son Street, Allen Park, MI. 48101. Tel.:
(313) 928-6099.

Alelnök: DR. HENRY E. AUSTIN
2 High Street, New Brunswick, NJ 08901
Tel.: (201) 545-1392

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
7005 Mine Creek Lane, Raleigh, NC. 27609
Tel.: (919) 847-3792.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: Mr.
JOHN OSWORTH, 124 Front St., Mount
Holly, NJ 08060. Tel.: (609) 267-7292.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 2800 Fordham Rd. N.E. Palm Bay, Fla.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

MICHAEL KORNIA, AN APOSTOLIC HERO

(in English)

To be ordered from:

Dr. Bela Udvarnoki

609 Woodridge Drive

Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

lyen egyszerű az örökélet elnyerése! Csak még egy kíváncsi teljesítése van hátra. Minden előbbi igyekezet, vallásoskodás annyit ér, mint a sok nulla, egyes nélkül.

I.

Krisztus az egy hiány pótlását kettős cselekedet formájában közölte: **"Gyűjts menneit kincset és kövess engem."**

A cselekedet első része az Úr szavai szerint ez: Add el vagyondodat és az eladásból befolyó összegből segítsd a szegényeket. Ezzel a tanáccsal Krisztus azt jelezte, hogy a földi életben lehet menneit kincseket gyűjteni; van olyan érték ezen a földön, ami a mennyben is érték, és amelyet át lehet vinni az örökkévalóságba. Nem vette észre ez az okos ifjú, hogy az Úr tanácsának a végrehajtásával tulajdonképpen örökre megtarthatja kincseit. **Más szóval a kincset átvenni nem lehet, de előre küldeni lehet.** Erre a lehetőségre hivatkozott az Úr Jézus a Hegyibeszédében: "Gyűjtsétek magatoknak kincset a mennyben." Megerősíti ezt a lehetőséget az a tény, hogy bizonyos értékek (cselekedetek) kísérik az üdvözülteket a mennybe. János a Jelenésekről írt könyvében ezt mondja: "Az ő cselekedeteik követik őket."

"Gyűjtsétek magatoknak kincset a mennyben." Megerősíti ezt a lehetőséget az a tény, hogy bizonyos értékek (cselekedetek) kísérik az üdvözülteket a mennybe.

Isten az Ő ígéjében rámutat néhány értékre, amely örökkévaló. Ilyen a szeretet, amelyről Pál apostol azt írja, hogy **soha el nem fogy.** Ebből a kijelentésből következtethetünk arra, hogy a szeretetből származó cselekedeteket, irgalmaságot, megbocsátást, jóakaratot a mennyben számon tartják. A jó, a nemes, az Isten-szerinti követni fog az örökkévalóságba. A rossz is követni fogja elkövetőit a földöntúli életbe.

Elképzelhető az Írás alapján, hogy a tényleges gyűjtés a mennyben úgy történik, hogy azokat a menneit "bankban" elkönyvelik és a hívő, amikor odaér, birtokba veheti az értékeket.

Fel kell figyelni arra az utasításra, amit Krisztus az ifjú embernek adott. Az utasítás egy szóból áll: **ADD.** Ezt a tanácsot nehéz megérteni és elfogadni. Földi neveltetésünk folytán a mi felfogásunk a vagyon birtoklásáról és annak

növeléséről a szerzés, vevés és megőrzés. Az Úr szerint a menneit kincsek gyűjtésénél a folyamat az ellenkező: **add.** Számítanilag, anyagiasság felfogás szerint így számolunk: $2+2=4$. Menneit kincsértéke szerint a képlet így néz ki: $2-2=4$. Ezt a matematikát nehéz megérteni. Erre a matematikára az Úr Jézus adott több példát. Ha valaki el akarja venni a te alsó ruhádat, engedd oda neki a felsőt is. Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak. Ne álljatok ellen a gonosznak, (akik gonosz tervetnek ellenetek). Aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is.

A krisztusi tanítás lényege az, hogy az Ő tanítványai az **adással** gazdagodnak. Ami jót adnak, tesznek, az nem vesz el, hanem a menneit kincstárban örökre megmarad.

A gazdag ifjú eltávoztása után a tanítványok sem értették a Mester számítását. Péter megemlékezett: "Mi elhagytunk mindent." Az Úr újabb, emberileg alig érthető válasszal szolgált, amely a mi szavaink szerint így hangzott: "Istennek semmit nem lehet **adni**, mivel amit adtok, vagy adnátok, az százszorosan visszatérül, a tietek marad." Az üdvösségért nem kockáztathatunk semmit, de a mulandó, földiekhez való ragaszkodással, kétségessé tehetjük.

Az üdvösséget kereső ifjú ember ezt a tanítást nem értette meg.

II.

A másik része a tanácsnak az volt, hogy legyen Krisztus követője. A felszólítás pontosan így hangzott: "Jer, kövess engem." Ezt az ajánlatot természetesnek kell vennünk. Ha az ifjú érdemesnek találta azt, hogy az Úr Jézushoz menjen és tanácsát kikérje, akkor hasznos lett volna, ha Krisztus mellett marad és több ismeretet nyer az üdvösség útjáról. A beszélgetés folyamán az Úr úgy hívta ezt az ifjút is, mint a többi tanítványt. Menjen vele, hallgassa tanítását és figyelje tetteit.

Ma is hívja az Úr az üdvösség után érdeklődőket s a követés ma is valóságos, bár nem fizikai együttélés. Az üdvösség útjára való lépésnek ma is az az előfeltétele, ami Krisztus idejében volt. Szabaduljunk meg mindattól, ami a követésben akadályoz.

Az ifjút a gazdagsága tartotta vissza. A vagyon nem bűnös, és a birtoklása nem bűn. A kérdés itt az, ki, vagy mi az úr. A vagyon, vagy mi. Ura vagyok-e a vagyonomnak, vagy szolgálja? Az ifjú

szíve a vagyonához nőtt s Krisztus követésében akadályos lett.

Szűk látókörűek lennének, ha az ifjú történetéből azt a következtetést vonnánk le, hogy csak a vagyon, a pénz, az anyag az a kolonc, ami akadályos lehet Krisztus követésének. Minden szenvedély, földi siker és világi élvezet úgy megkötözhet, hogy attól az ember nem akar megszabadulni. 'Add el, add fel' hangzott a Mester szava, ha velem akarsz jönni. S amit az adásból nyersz, használd embertársaid javára.

Krisztus hívta az ifjút: kövess engem, s ez nagy kitüntetés volt, és mégis ez az üdvkereső ember eltávozott szomorúan, pedig a követésben öröm lett volna.

Krisztus hívta az ifjút: kövess engem, s ez nagy kitüntetés volt, és mégis ez az üdvkereső ember eltávozott szomorúan, pedig a követésben öröm lett volna. Érezte, hogy rosszul döntött. Vagyon helyett a Megváltót adta fel. Ez tényleg szomorú történet.

Krisztus követésének a természetéről és áldásáról sokat lehetne írni. Az, aki megszabadult az akadálytól, a "hálótól", a "vámszedő helytől", és követte a Mestert, az örökreszóló bölcs döntést hozott. Krisztus követését nem lehet megtanulni, egyszerűen követni kell az Urat s követés közben megtanulni a legfőbb teológiát, hogy Krisztus az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit és nekem üdvöt ad. Amíg követjük, jön a meggyőződés és megismerés, amit Péter így foglalt szavakba:

"Uram, kihez mehetnék? Örökéletnek beszéde van te nálad. És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy Krisztus, az élő Istennek Fia."

U.

Ha becsület lesz az öltönyöd, akkor egész életedre lesz mit viselned. De ha a ruhád jelenti a becsületedet, akkor hamarosan rongyokba öltözől.

HELYESBÍTÉS

Elnézést kérünk kedves Olvasóinktól, hogy előző (húsvéti) számunk első oldalán a magyar keltezés tévesen március 15-e maradt április 1. helyett.

SZEMLE

A BÉKE ÜGYE, BÁR NEM SOKSZOR írunk róla, a szabad földön élő keresztyéneket is állandóan foglalkoztatja. Annál feltűnőbb, hogy az óhazai vallásos lapok majdnem minden számban közölnek hírt békegyűlésekről, vagy békemozgalomról. A marx-lenini politikában járatlan egyén azt hihetné, hogy a vasfüggöny mögötti országok a "béke szigetei". A nyugati keresztyén lapok "hallgatását" úgy is lehetne magyarázni, hogy a béke csak az ateista, marxista államok szívében és Krisztus kijelentését, hogy azok boldogok, akik a békeségre igyekeznek, csak a vallásellenes keleti államokban veszik komolyan.

Mi részünkre a béke "Isten békéje", olyan béke, amire az Úr Jézus azt mondta: "Az én békémet hagyom rátok". Az a béke, amit mi kívánunk és amiben mi hiszünk, nem világi, politikai vagy diplomáciai célokat előmozdító segédeszköz,

Magyar testvéri találkozó New Yorkban

Szombaton, 1985. május 4-én, d.e. 10-től d.u. 4-ig

A New York-i magyar baptista gyülekezet szeretettel hívja a New York államban, New Jerseyben, Connecticutban és más szomszédos államban lakó magyar és magyar származású testvéreket a jelzett napon rendezendő találkozóra.

A találkozás célja a magyar testvéri közösségi szellem ápolása, lelki épülés és bibliatanulmányozás. A déli órákban a New York-i gyülekezet szendvicssel és kávéval szolgál.

Jöjjön minden magyar testvérünk, bármelyik gyülekezetbe tartozik is erre a kiváltságos alkalomra és sok áldást ígérő összejövetelre. Mindenkit szeretettel hívunk.

**A New York-i Magyar Baptista Gyülekezet
225 East 80th Street**

*

A **Clevelandi Magyar Baptista** testvérek a New York-i találkozóhoz hasonló összejövetelt rendeznek

szombaton, május 18-án.

A következő számunkban további részleteket közlünk.

hanem Isten nagy ajándéka. Ezért írunk most erről a tárgyról.

Magyarországon újabb lépést tettek a vallásfelekezetek a békemozgalom erősítésére. Megalapították az "Egyházközi Békebizottságot". A béke ügye, az Óhazában, ha a kormány által elősegített szervezetet és mozgalmat nézzük, tényleg növekszik. Az úgynevezett szovjet "felszabadítási" évek után hallottunk először a "béke-papokról". A "béke-pap" megnevezés a marxista rezsimmel együttműködő lelkészeket illette. A "béke" jó bibliai ürügy volt a vallásellenes kormány támogatására. A "béke-papokból" alakult a "Béke tanács", vagy a "Béke-konferencia", amely alakulatot ha nem is formálisan, minden lelkésznek támogatnia kellett. Másképp nem lehetek volna "jó keresztyének". Most megalakult a csúcs szervezet.

HATÁSTALANNAK TŰNIK a vasfüggöny mögötti békekonferenciák működése, mivel 30—35 éves működésük alatt nem mondták ki nyíltan: melyik ország veszélyezteti a békét és melyik hatalom "háborús" igyekezetét kell a Béketanácsoknak ellensúlyozniok. Annyit tudunk, hogy 1945 óta, most már 40 éve nem volt fegyveres összeütközés a nagyhatalmak, az atombomba birtokosai között. Ez a háborúmentes állapot azonban nem a béketanácsok munkájának az eredménye. Jól ismerjük a szervezett békekonferenciák eredetét. 1957-ben egy Óhazából Amerikába vándorolt baptista prédikátor ezt írta a békemozgalomról: **"Világbékeség: USSR szponzorolta háborús propaganda a nyugati világ ellen."** Ez a lelkész tudta, miről beszél és miről ír, jól ismerte a békemozgalom belső ügyeit. Később, hogy-hogy "emlék plakettet" is kapott a békemozgalmároktól. A nyugati világ jól tudja, hogy a szocialista országok békeharsonáik a Marx-Lenin-i vonalat követik és a jóhiszemű emberek tudatalatti agyába kívánják csepegtetni azt a meggyőződést, hogy a béke legnagyobb ellensége az Egyesült Államok. Ez az ország a háborús uszító. A Szovjet azonban a béke apostola és biztosítéka. Az Egyesült Államok nevét ilyen módon nem emlegetik, de megnyilvánulásaikban nem hagynak kétséget aziránt, hogy melyik államra gondolnak. Ennek a célnak az elérésére hasz-

Szövetségünk Konvenciójának a helye: Bridgeport, CT., Ideje: július 18-21.

nálja ki a szovjet rendszer az egyházakat.

Ha netán háború törne ki Amerika és a Szovjet közt, a békekonferenciák már előre megállapították, kik a háborús bűnösök. A Szovjet fegyverkezés természetesen a békekonferenciákon nem kerülhet szóba.

AZ EGYHÁZKÖZI BÉKEBIZOTT-SÁG első gyűlésén Dr. Bartha Tibor református püspök beszédet mondott. Ebben a beszédben elhangzott néhány meglepő kifejezés. Idézzünk a beszédből egy református jelentésből: **“Röviden... eljött a megtérésnek az ideje... Ezt a megtérésre hívó szót azonban az egyházak, a vallásos közösségek csak akkor tudják méltó módon továbbítani, ha ők maguk is megtérnek...”** Ha a ködösítés volt a cél, akkor ez az idézet sikeres mondás.

Lehetséges az, hogy az “egyház” megtérhet? Az egyház, a gyülekezet, szervezet. Egyik sem megy ítéletre, egyik sem kárhozik el és egyik sem üdvözülni. Egy szervezet képtelen a megtérésre. A megtérés az egyén lehetősége és kötelessége. Minden megtérés személyes változás. Lehetetlen, hogy a püspök úr ezt nem tudta.

A megtérés üzenetét nem az egyházakhoz, hanem az **egyháziakhoz**, a gyülekezeti **tagokhoz**, vagy még előbb a világ fiához kellett volna intézni, ha nem a szovjet szponzorolta háborús propaganda, hanem az isteni béke és a lelkek üdvé lett volna a felszólalás célja. Ahogy a bibliai béke szót átvette a marxista rendszer, most a “megtérést” is kisajátítja a nyugati világ ellen. A püspök úr a fenti megállapításával a keresztyén felekezetekre háritotta a felelősséget a béke fenntartásáért. A szovjet urainak nem mondhatta: térjenek meg. Azok az urak nem hisznek megtérésben és a kézben tartott béke-papok nem merik megmondani nekik, hogy meg kell térniük.

Távol áll tőlünk a meg-nem-értés szelme és a gondatlan ítélkezés indulata. Tudjuk jól, hogy a vasfüggöny mögötti “felszabadult” országokban a vallásfelekezetek vezetőinek azt kell tenniük, amit az istentagadó rendszer parancsol. Azt is tudjuk, hogy vallásfelekezeti vezető csak az lehet, aki kész engedelmeskedni és a kapott parancsot végrehajtani. Reméljük, hogy a vasfüggöny mögötti vallásos vezetők tisztában vannak azzal, hogy az ateista rendszer urainak való engedelmisség után a mennyei Úrnak is felelniük kell.

~~~~~ LÉGY PÉLDA ~~~~~

“...Senki a te iffúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban... Ezekről gondolkodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenk előtt.”
(I Tim 4:12, 15 & 16)

Ezek az igék nemcsak Timótheusnak szóltak, hanem örökérvényűknél fogva aktuális üzenetük életkortól függetlenül hozzánk szólnak. Az életben lépten-nyomon sok rossz példát látunk, mind a beszédben, mind pedig a magaviseletben, cselekedetekben. Éppen ezért jó olyan emberekkel találkozni, beszélgetni, együtt munkálkodni, akiktől sok jót lehet tanulni, akik jó példával járnak elől, és minden igyekezetükkel azon vannak, hogy felebarátaiknak jót tegyenek. Mi is lenne ezzel a világgal, ha nem lennének ilyen példaadó életű emberek.

Nézzük meg közelebbről, hogy a fenti ige alapján miben kell példát mutatni azoknak, akik Istent szeretik, Jézus Krisztust elfogadták megváltójuknak, úgy szoktuk mondani, hogy: megtértek.

Először, légy példa a **beszédben**. Beszélgetéseinkből jó, ha hiányoznak az üres, semmitmondó témák, fecsegő, értelmetlen, időt rabló szövegek. Sokan azt hiszik magukról, hogy akkor valakik, okosak, ha állandóan fecsegnek. Akárhogy is nézzük, ez egyfajta betegség. “Beszédünk soha ne emberi bölcseségnek hitető beszéde, hanem a léleknek és erőnek megmutatása legyen” — írja Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek első levelében a 2. részben. Beszédünk legyen mindig tiszta, kétértelmű szövegektől, viccektől mentes. Óvakodjunk a hazudozástól, még a füllentésektől is. Beszédünk legyen sóval fűszerezett, kellemes, másokat felüdítő, vigasztaló és sohasem bántó. Ne felejtjük, hogy beszédünkkel sokszor csak egy rossz szóval is, nagyon meg lehet bántani valakit. Ugyanakkor a beszédünk nagyon sokat lehet használni másoknak.

A Példabeszédek könyvében olvaszuk: “Életnek kútfeje az igaznak szája...”; “Az eszesek ajkain bölcsesség található...”; “A bölcsék tudományt rejtgetnek, a bolondnak szája pedig közeli romlást...”; “A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek, aki pedig megtartoztatja ajkait, az értelmes...”; “Választott ezüst az igaznak nyelve...”; “Az igaznak szája bőségesen szól bölcsessé-

get, a gonoszság nyelve pedig kivágatikus...”; “Az igazak ajkai azt tudják, ami kedves, az istenteleneknek szája pedig a gonosztságot.” (Péld. 10. rész) Légy jó példa a beszédben.

Légy példa a **magaviseletben**. Erre főleg kritikus, nehéz, feszült helyzetekben van szükség. Fiataloknál pedig legtöbbször a szülői fegyelem hiánya esetén jelent komoly problémát. Idézem Péter apostolt: “Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitézkednek. Magatokat a pogányok közt jól viselvé, hogy amikor rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a jó cselekedetekből ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján” (I Péter 2:11—12).

Légy példa a **szeretetben**. Szeretni azt, akit ki nem állhatunk, akiről teljes biztonsággal azt is tudjuk, hogy rossz-akarónk, ellenségünk. Könnyű szeretni azt, aki engem is szeret. Az Úr Jézus a főpapi imájában azért könyörgött az Atyához, hogy az a szeretet legyen mi-bennünk egymás iránt, mint amilyen-nel az Atya szerette Őt. Az ember általában saját magát szereti a legjobban, ezért szól így hozzánk Isten Igéje már a tízparancsolatban is, hogy úgy szeressük felebarátunkat, mint saját magunkat. Gondoljunk arra, hogy hányan áldozták oda életüket is a másokért lángoló szeretet oltárán. Az Ige arra buzdít, hogy még azokat is szeretnünk kell, akik ellenségesen viselkednek irányunkban, és áldani azokat, akik minket átkoznak. Ebben a szeretetben légy példa. Ezt csak Isten tudja néked adni, mert Ő maga a szeretet.

Légy példa a **lélekben**. Engedd, hogy téged Isten lelke vezéreljen, tanácsoljon, s ha az Ő Szentlelkét engeded munkálkodni életedben, az olyan emberré farag téged, hogy életed követendő jó példa lesz mások számára.

Légy példa **hitben**. Ha nem tudsz hinni Istenben, könyörögj hitért, mert biztosan érzed, hogy valami lényeges, nagy dolog hiányzik az életedből. Talán éppen a hit. Ő megadja ingyen kegyelméből. Mert csak aki hisz, az üdvözülni. Ha már hiszel Benne, növekedj benne naponta, legyen élő, jó gyümölcsöket termő az életed. Ne szégyeld hitedet, tégy róla bátran bizonyosságot, ha az alkalom úgy kívánja, szóban is.

Légy példa a *tisztaságban*. Testedet is óvd meg a bűntől. Soha ne feledd, hogy az az élő Isten temploma. Élj száz százalékosan erkölcsösen. Ehhez az is hozzátartozik, hogy tartsd mindig tisztán testedet is, gondozd, ápolj szükség szerint. Járj mindig tiszta, egészséges, egyszerű öltözetben. Legnagyobb gondod legyen a szellemi-, lelki tisztaságra. Bűn ne tanyázzon fejedben, indulataidban, vágyaidban, szívedben és ne irányítsa cselekedeteidet. Harcolj ellene. Ha nem elég az erőd, kérd Istent, Ő kipótolja a szükségést.

Ezekon gondolkodjál drága Testvérem, minden nap, többször is, és törekedjél ezek megvalósítására, hogy lelki-szellemi fejlődésed, előhaladásod mindenki számára észrevehető, nyilvánvaló, szimpatikus, követendő jó példa legyen.

Még diákkoromban hallottam azt a történetet, hogy egyszer egy fiúnak nagyon megtetszett egy férfit ábrázoló szobor. Egyre többször ment megnézni. Válahányszor arra vitte útja, megállt előtte és gyönyörködött a szoborban. Eltelt néhány év, és a szülők, a rokonok és barátai észrevették, hogy egyre inkább hasonlít az ifjúvá serdült fiúcska a szoborhoz, végül a történet szerint egészen hasonló lett hozzá. Tanulságos kis történet. Nézz Jézus Krisztusra, a kereszten függőre, Aki bűneidet vitte az átokfára, hogy halálával és feltámadásával néked új életet, örök üdvösséget szerezzen, ha elfogadod a ma is felkínált kegyelmét. Nézz Őreá, a legnagyobb példaképre, gyönyörködjél Benne, és meglátod, ha kitartóan, hűségesen fürkészed és nézed Őt, egyre inkább hasonlítani fogsz Őhöz, és így leszel te is jó példa és áldás mások számára.

Hálás

Kevés időnk van

Mindenkinek kevés az ideje, de talán mégis megtehetnénk, hogy ebből a kevés időből, — amit ajándékba kapunk — ajándékozzunk azoknak, akik nem kaptak más ajándékba: csak nyomorúságot! Őket azért állította Isten elélni, hogy emlékeztessenek kevés időnkre, amit még másokkal megoszthatunk, mert egyszer, váratlanul, majd ez a kevés idő is elvételük tőlünk!

Petrócz Lászlóné

NŐK ROVATA

Rovatvezető: **BOCSA SÁRA**

Női konf. elnök: **Kish Ernőné**
Alelnök: **Ifj. Sebestyén Jánosné**
Titkár: **Newman E. Rose**
Pénztáros: **Mrs. Henry Austin**

Aldásból áldás

Megáldlak téged... és áldás leszesz!
És megáldom azokat, akik téged áldanak (I. Móz. 12:2—3).

Isten megáldotta Ábrahámot. Földi javakban meggazdagította. De a legdrágább áldás Isten barátsága volt. Ábrahám bizalmas viszonyban lehetett Istennel, beszélt vele, mint barátjával. Így áld meg Isten.

Természetes állapotunkban Isten átka van rajtunk, hiszen átkozott mind, aki nem tartja meg a törvény beszédeit. Isten áldása: élet és békesség. Lelke által az élet lelkével áld meg.

Aki még Isten átka alatt van, az lelkileg halott és békétlen. Isten nélkül nincs békesség, nincs élet.

Jézus Krisztus keresztién ment végbe a nagy fordulat: átokból áldás!

Aki hittel fordul az Úr Jézushoz, arra az isteni szeretet áldásfolyama árad. Az ilyen ember mások számára is áldás lehet. De kell is, hogy azzá legyen! Ez Isten akarata, tőle kapott feladatunk. Így lett Ábrahám Lót számára áldás, és a háza népe, az ország lakosai számára is; s mint a hitből való engedelmesség nagyszerű előképe a mi számunkra is áldás.

Vagy áldás, vagy átok árad belőlünk környezetünkre és mindazokra, akikkel találkozzunk. Aki még Isten átka alatt

van, az másokra is átok; ő maga elégedetlen és másokra is ez árad belőle; könnyelmű és másokat is könnyelművé tesz.

Üres, tartalmatlan beszédével másokat is megüresít. Kétszínű, tisztátalan szavaival mérget önt a vele érintkezők lelkébe. Nem is sejti, mennyit ront és rombol. Viszont Isten gyermeke sem tudja, hogy csendes, fegyelmezett, szelíd magatartása nyomán mennyi áldás árad belőle.

Vagy áldás, vagy átok. Az ítéletkor is csak ez a két csoport lesz: áldottak, akik öröklük az országot és átkozottak, akik az örök tűzre mennek. Ha áldás árad belőlünk, mi is új áldást nyerünk felülről. Ha elmulasztjuk az áldást továbbítani, fentről sem árad az tovább és mi magunk is elsorvadunk.

Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fia, melyet Isten szerzett a mi atyáinkkal, mondván Ábrahámnak: "És a te magodban megáldatnak a földnek nemzetségei mindnyájan."

Az Isten az Ő Fiát, Jézust első sorban néktek támasztván, elküldé őt, hogy megáldjon titeket, mindegyőtöket megtérítván bűneiből (Csel. 3:25—26).

Milyen és mekkora áldozatot hozzak Istenért?

Isten sohasem kényszerít az áldozatra, hiszen minden az Övé.

De azért sem követel ki semmit, mert csak olyan ajándékot szeretne, amelyet alázatos és készséges szívvel, hálából és szeretetből viszünk neki.

A régieknek Isten minden bevételük tizedét adta mértékül. Nekünk Isten az Ő egyszülött Fiát ajándékozta. Mennyivel inkább kell, hogy hálááldozatkészebbek legyünk és Isten figyel a mi áldozatunkra, szívesen veszi, amit szeretetből teszünk.

Isten azt kívánja először is, hogy szívünk osztatlanul az Övé legyen. Ha átadtuk Neki, akkor már nem ragaszkodhatunk semmihez, ami egyébként még olyan kíváncsnak is tűnik az anyagi javakban.

Ezért a hívők számára az adakozás kérdése egészen másképpen hangzik: Mennyi az, amit javaimból a magam használatára megtarthatok? Mert minden egyéb Istené.

Adni vagy áldozni?

HÍREK

PACSÉR: Jaksa Géza, Bertalan Zoltán és Juhász Tivadar testvérek végeznek helyettesítő szolgálatot a Vajdaságban, Jugoszláviában élő magyar baptista hívők között Bertalan József helyi lelkipásztor és körzeti elnök súlyos betegsége miatt.

ÚJVIDÉK: 18 tanulója van jelenleg a jugoszláviai Baptista Szemináriumnak. Itt van a legtöbb szeminarista Kelet-Európában. Az igazgatói tisztséget a magyarul is jól beszélő Stjepan Orcic tv. látja el.

VARSÓ: Váratlanul hazaköltözött az Úrhoz M. Stankiewicz tv., a Lengyel Baptista Szövetség harmadszorra megválasztott elnöke. Temetése február 28-án volt.

Áldozni azt jelenti: úgy adni, hogy az kerüljön nekem valamibe, egészen a fájdalomig. Nos, valóban hozok-e áldozatot, vagy csak fölöslegemből adok, amit meg sem érzek?

És még egy nagyon fontos. Az áldozattal szemben való belső beállítottság. Adhatunk kelletlenül, zúgolódva, mintegy kényszer alatt, de adhatunk szívesen és boldogan. Aki örömmel hoz áldozatot, bizonyos lehet abban, hogy Isten kedvét találja áldozatában. A jókedvű adakozót szereti az Isten.

“Általa (Jézus által) vigyük Isten elé a dicséret áldozatát mindenkor: nevéből vallást tevő ajkaink gyümölcset.”

A jótekonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” (Zsid. 13:15—16.)

Vedd számba az áldást, nézd meg egyenként...

Búcsúzás

1980. jún. 17—1985. ápr. 17.

Ezúton szeretném hálámat kifejezni.

Isten kegyelméből mennyi-mennyi áldást árasztott reám az Amerikai Magyar Baptista Szövetség és a New York-i Gyülekezet tagjain keresztül. Isten végtelen szeretetét csaknem 5 éven át oly gazdagon árasztotta felém. Négy alkalommal részt vehettem a Konvenciókon. Drága áldásos összeforrottság, sok kedves lelki-testvéri barátság jött létre, kiktől most fájó szívvel búcsúszom, de

abban a biztos tudatban, hogy nem válnak el örökre, odaát találkozunk.

Amikor idejöttem Amerikába, egyetlen unokatestvérem létezett csak számomra (Novák Lászlóné) és családja. Ma szinte számba venni sem tudom a Szövetségen belüli testvéreket, barátokat.

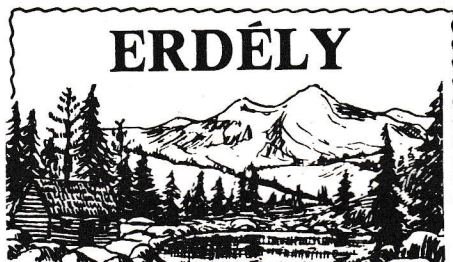
Mindenkinek szeretném megköszönni azt a szeretetet, amellyel körül vettek, köszönöm imáikat a legnagyobb fájdalom idején, Édesanyám és testvérem hazatávozásakor, s köszönöm, hogy a jövőben is imáik szárnyán hordozni fognak. A legnagyobb ajándék az imádkozók tábora az én életemben. Legyen érte áldott az Ő szent neve. Áldása kísérelje minden baptista testvéremet s kívánom, hogy még sokak számára áldások lehessenek.

Külön hadd köszönjem meg a New York-i Gyülekezetben eltöltött drága vásárnapokat, ünnepeket. Nincs szó, mely kifejezhetné méltóképpen szívem háláját. Sok-sok áldásban volt részem, mindenkihez hadd kiáltam: áldjon meg gazdagon az Úr mindenkit ilyen testvérekkel.

Mindent-mindent köszönök és az a vágyam, hogy otthon, az én magyar hazámban legyenek hű biznysága, mit tett értem az én Megváltóm. Szeretnék áldás lenni mások számára...

Isten áldjon drága Testvéreim, az Úr Jézus Krisztusban.

Bócsa Sára

ERDÉLY

Újabbán ismét érezhető a bukaresti kormány nyomása a vallásfelekezetekre. Mindennek ellenére a romániai baptisták száma növekszik. Növekszik a magyar baptista gyülekezeti tagok száma is Erdélyben.

Marosvásárhelyen a téli szünet után folytatják a magyar baptista imaház építését. A terv szerint modern, szép stílusú templom készül. A helybeli testvérek nagy áldozatkészséggel végzik a munkát. Erejükben azonban nem telik mindenre, ami az imaház építéséhez kell. Amerikai magyar baptista testvérek kedves dolgot cselekszenek az Úr előtt,

ha áldozatukkal segítik a marosvásárhelyi gyülekezetet.

A bukaresti baptista teológiai szemináriumban két magyar hallgató is van, a hatóság által engedélyezett létszámú teológusok között.

Ip: Új imaházat nyitott meg novemberben a 104 tagból álló helyi erdélyi magyar baptista testvérség. Prédikátor hiányában Csepei testvér látja el a gyülekezet vezetésének tiszttségét. Az imaház megnyitás óta már volt bemerítési ünnepélyük. A bemerítés alkalmával a hitetlen szülők a már fehér ruhában álló leányukat hajánál fogva ráncigálták ki a tereméből. A leány biznyságtétele eredményeként néhányan megtértek.

Bukarest: A 4 éves meghosszabbított lelkipásztori kiképzésre 10 tanuló felvételére kapott engedélyt 1984-ben a Teológiai Szeminárium. Az igazgató: dr. Ioan Bunacu.

February at Bethesda

February is the shortest month of the year, but it was long on joys and blessing at Bethesda. It was the month in which we saw the completion of what had been our dream for the past four years. It was four years ago that your Board of Directors, very wisely, recommended to you the expansion of our services to a greater number of our beloved elderly citizens. With your prayerful support, this project became a reality and is already in service by our loved ones. From concept to completion it took four years. We are grateful to God for His guidance throughout this time. He gave us the will to persist in our efforts to build a beautiful addition to an already nice facility. He moved the hearts of so many of you to contribute your monies for a really great cause. He proved to us that His promises are good and that if we ask "anything" in His name, it will be given. Friends of Bethesda contributed over \$50,000 for this project. This was far more than even I expected. I have been humbled by the fulfillment of that which I had asked for. As a human being, I fretted and worried about this project. I now know that instead of worrying I should have prayed even more. I know there are quite a few of our friends who were not able to help us because of unforeseen circumstances, but will help us as soon as circumstances change. They did however pray for us and encouraged us to finish the task that we started. For these folks and for all of you who remembered us in both prayer and deed, we are grateful. We thank God for all of you. May His blessings continue to be with you all and may your efforts compound the blessings that we all enjoy from our Heavenly Father.

The building is finished and we have or shortly will have eleven of the fourteen units occupied. We have only three units left as of this time. If anyone would like to be considered for one of the remaining units, please write to me at your earliest convenience.

We were able to share your joys with so many of our visiting friends. It is always a real joy for us to host some of our old timers. We had visits from such friends as Mr. & Mrs. John Stickles, Buffalo, New York, Eva Furier, New Brunswick, New Jersey, and Ruth

Wright and Stephanie Rowe from Bridgeport, Conn. It is always such a joy to see old friends. If you are ever in our area, please be sure to stop in and visit us. You will surely be made most welcome. We also had the pleasure of hosting Rev. and Mrs. Alvin Foster and Mr. and Mrs. Zendian who represented the American Baptist Convention. It was a joy for us to review with them the blessings that we have enjoyed at Bethasda for so many years. They were well pleased with what they saw.

While we did have our joys, we also were saddened by the news that we lost some real old time friends of our Home. The Lord saw fit to call to glory a member of our church body, Mr. Joseph Eibner. He was a senior deacon in our

church and a very respected man of God. He was a friend of our Home and we certainly will miss him. We also received word that Mr. John Szasz (Canton, Ohio) was called to meet his Savior. He too was a very faithful member of our Convention and a good friend to our Home. While we know that we must all someday meet our Lord, we will in the meantime miss seeing these loved ones in our midst. May their example be a guide to all who remain behind to await the call that we all will someday receive.

Please continue us in prayers and above all, drop in to see us at your earliest convenience. God bless you all.

Sincerely, **Ernest Kish**
Executive Director

AKIK ELMENEK

BALLA ZSIGMOND

1903—1984
Leask, Sask

Balla Zsigmond testvérünk 1903-ban született Szilágyballán, Erdélyben. Tizenhat éves korában adta át szívét az Úrnak, és édesapja, a néhai Balla Sándor baptista lelkipásztor merítette be. Szép munkát végzett a ballai gyülekezetben, mint ének és zenekar vezető. 1930-ban jött Kanadába testvérbátyjához, néhai Balla György prédikátor testvérhez és családjához. Három hónapi torontói tartózkodása után Kiplingbe utazott.

Négy évi nehéz munka után Zsigmond képes volt vásárolni négy lovat, két tehenet és egy fűvágó kaszát. Ezzel a felszereléssel elindult nyugatra, és tizenöt napi utazás után érkezett Leask-ra. A hosszú, unalmas utazása alatt Zsiga játszott kedvenc trombitáján és amikor az út mellett lakó gazdák hallották a szép zenét és az ének dallamokat, behívták őt lakásaikba és megosztották vele edelüket.

1936-ban Zsigmond feleségül vette Szász Zsófia testvérnőt. Házasságukat az Úr megáldotta három gyermekkel: Albert és Irén ikrek, és László. Zsiga testvérünk kivette részét a munkából a leaski Magyar Baptista Gyülekezetben is, ahol szolgált mint Diakónus, Vas. Isk. tanító és ének és zenekar vezető.

Testvérünk temetési szertartása december 13-án volt a Leask-i Lions Hallban, mivel egy templom sem tudta volna befogadni a nagyszámú gyászolókat. A gyásztiszteletet a Paul Olson és Jim Smart prédikátor testvérek végezték.

Zsigmond testvérünket gyászolják kedves felesége Zsófia, gyermekei: Albert és neje Denise; László és neje Joan, leánya Irén és férje Edward. Testvérei: Emil és neje Eszter, Palisade, Co., Zoltán és neje Borbála Balla, Románia, nővére Borbála és férje György Balla, Románia; Balla Györgyné Palm Bay, Florida. Hét unoka, sok lelki testvére, barátai, ismerősei a tenger mindkét oldalán.

Búcsúnkat mondjuk Zsiga testvérünknek, a viszontlátás reményében.

Balla M. Emil

A barátság nem egyéb, mint egyetértés, jóakarát és szeretet. *Cicero*

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1985. április 28.

A HIT TUSAKODIK A SZENVEDÉSSSEL

(Jób 20:1—5; 21:1—16)

Bevezetés: A három "nyomorúságos vigasztalók" között a naamai Cófár volt a legeltérhetlenebb. Ő beburkolózott az ő saját igazságosságába és egyebet nem tudott mondani csak azt, hogy ha Jób nem volna gonosz, nem jött volna rá a szenvedés. Jóbot már kevésbé bántja barátainak vádolása. A 20. fejezetben úgy hangzik, hogy kezdi látni, hogy Isten az ő barátja, nem ellensége; kezdi elfogadni, hogy jóság és gazdagság nem mindig jár együtt; kezdi megérteni, hogy nincs egy meghatározott rendszer, amely mindig azonnal megjutalmazza a jót és megbünteti a rosszat.

A Cófár nézete, 20:4—5. Ez a Cófár második beszéde. Ő nem mond semmi újat Jóbnak. Sőt úgy néz ki, hogy eddig nem hallott semmit abból, amit Jób mondott. Mikor beteget látogatunk, hallgassuk meg őket. Ha elmondhatják, ami őket bántja, többet fog segíteni rajtuk, mintha mi mondjuk, ami őket nem érdekli. Jóbot nem az érdekelte, hogy mi van és lesz a gonoszokkal, és hogy valamikor majd Isten elbánik velük. Jób tudta, hogy ő nem gonosz és hogy ő hisz Istenben. Miért bánik Isten úgy övele, mintha gonosz volna?

Jób hatodik válasza, 21:1—16. Kéri barátait, hogy hallgassák meg azt, amit most mondani fog. Tegyük kezeiket szájukra, hogy ne szóljanak addig, míg ő beszél, azután gúnyolódhatnak tovább. Az ő panasa és türelmetlensége nem miattuk vagy emberek miatt van. Ha meglepődtek azért, amit eddig mondott, figyeljenek, mert amit most fog mondani, még az ő saját elméjét is megzavarja és testét reszketteti. Próbáljuk meghallani a hívő Jób tusakodását a szenvedéssel. Mintha mondaná Cófárnak: "Te azt mondod, hogy a bűnösök vigadozása rövid ideig, pillanatig tart?" Minden tapasztalat arra mutat, hogy a gonoszok jól élnek, megdagadnak, gyermekeik körülöttük vannak, jószáguk megsaporodik, házuk megmarad. Emlékezzünk rá, hogy Jób ezeket mind elvesztette, ami neki nagyon fájt. A gonoszok nemcsak,

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

hogy nem törődtek Istennel, hanem azt mondják neki, hogy "távozz tőlünk, nem akarunk tudni utaidról". Kicsoda a mindenható, és mi hasznunk abból, ha hozzá folyamodunk? Aztán látta Jób, hogy a gonoszok jólétben töltik napjaikat és még a meghalásuk is csendes. Ő pedig mennyit szenved és szeretne, de nem bír meghalni.

Mikor Jób hite tusakodott a szenvedéssel, a következő kérdések jöttek elő.

1. Miért ne legyek türelmetlen, hiszen igazam van.

2. Miért él a gonosz öreg korig és még gazdagodik?

3. Miért mondják, hogy Isten majd elbánik a gonoszokkal a jövőben, utódaikban? Nem minden egyén felelős cselekedeteiért?

4. Miért törekedjek a jóra? Részünkre, a mi időnkben talán ez a legfontosabb kérdés. Sokan, különösen ifjak, feladták a reményt a jövőre nézve. Szaporodnak az öngyilkosságok. Egy ifjú le akart ugorni egy magas hídról. Egy rendőr megközelítette és azt mondta neki: "Ne öld meg magad. Ne dobd el az életed. Érdemes élni." Az ifjú csak azt kérdezte: "Miért?" Ha te lettél volna az a rendőr, mit mondtál volna neki?

*

Aranymondattal: Jób 21:7

*

Napi áhítat:

Ápr. 22. H. Zsoltár 6.

Ápr. 23. K. Zsoltár 38:1—11.

Ápr. 24. Sz. Zsoltár 90:1—4, 9—17.

Ápr. 25. Cs. Zsoltár 103:1—14.

Ápr. 26. P. Zsoltár 121.

Ápr. 27. Sz. Zsoltár 130.

Ápr. 28. V. Zsoltár 27.

M.B.

1985. május 5.

HIT A SZENVEDÉSEK DACÁRA
(Jób 40:1—9, 42:1—6)

Jób hihetetlen lelki nyugodtsággal viselte a reá jött tragédiákat, amelyek fosztották őt mindentől, ami kedves volt neki. Elvesztette gyermekeit, vagyonát, egy ideig még a hitét is majdcsak elvesztette. Nem töprengett azon, hogy miért is fordult olyan hihetetlenül rossz-

ra a sorsa. Egyszerűen elfogadta, mint megtörtént valóságot. Elismerte, hogy semmi nem volt az övé. "Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!" Mikor Jób barátai hallották, hogy mi történt Jóbbal, nem volt meglepő, hogy Jób azzal vádolták, hogy valami szántsándékos bűnt tett és azért jött reá a nagy büntetés. A három barát kortársaikkal együtt azt hitték, hogy az Úr megjutalmazza az igaz embert és bünteti a gonoszokat. Jób elismerte, hogy ő bűnös ember, úgy, mint mások, de nem fogadta el a vádat, hogy ő szándékos bűnt követett volna el. Mivel Jób nem tudta meggyőzni barátait ártatlanságáról, Jób kezdte őket vádolni. Mindezek felett Jób még jobban elkésérítette az az érzés, hogy Isten is ellene fordult, és nem érezte többé Isten jelenlétét. Jób-nak ez nagyon fájt, mert neki Isten mindenkinél fontosabb volt.

A hosszú próbák alatt Jób végre kezdte megérteni az élete mivoltát és célját. Kezdte megismerni a saját természetét, de mindenek felett kezdte egy kissé világosabban látni Isten természetét. Isten megértette Jóbbal, hogy Isten — Isten, és Jób csak ember, és nem egyenlő Istennel.

Jóbnak meg kellett tennie a következő lépéseket, mielőtt ismét talál benső (lelki) békét és érezhette Isten közellétét.

1. *Kételykedésből bizalomra.* Végre Jób eljutott a helyes álláspontra, amikor magasztalni tudta ismét Istent (42:2). "Tudom, hogy te mindent megtehetsz..." Jób nem rugódzott többé dacára, hogy Isten nem adott olyan választ, amelyet Jób várt, de Isten adta neki saját magát, és ez Jóbnak minden-nél több volt. Érezte ismét Isten jelenlétét és meg volt elégedve.

2. *Büszkeségből alázatba.* Jób ismét találkozott Istennel és amikor látta az Ő bölcsességét és erejét, alázattal mondta, "Megvallom azért, hogy nem értettem," a Te utaidat. Jób meglátta, hogy Isten mindent jobban tud és hogy Ő minden problémának tudja a megoldását és többé nem vonta kérdőre Istent. "Kezemet a szájamra teszem. Egyszer szoltam,

de már nem szólok, avagy kétszer, de nem teszem többé" (30:37—40).

3. *Hallási ismeretből szemmel látási ismeretre.* "Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeim-mel látlak." (42:5.) Szinte lehet érezni ezen szavakból, hogy Jób ismét békében volt Istennel és saját magával. A hite annyira megerősödött, hogy látta, hogy Isten nem ellenség, hanem barát és hogy nem halált, hanem életet akar adni Jóbnak. Egy időben Jób azt gondolta, hogy Isten el akarja venni az életét. "Íme, megöl engem" (13:15). De most másképp látta a dolgot.

4. *Büszkeségből bűnbánat.* "Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban." Ezzel Jób bezárja a vitáit Istennel. Nem zúgolódik, nem rugódzik Isten ellen. Elfogadja Isten akaratát, habár nem érti. De hiszi, hogy Isten mindent jól tesz. Isten és Jób ismét barátok voltak és ez elég volt. Habár nem volt semmi földi gazdagsága, de ismét volt Istene és ez mindennél többet ért.

*

Aranymondattal: Jób 42:5.

*

Napi áhítat:

Ápr. 29. H. Jób 29:1—13

Ápr. 30. H. Jób 40:1—14

Máj. 1. Sz. Jób 42:1—6

Máj. 2. Cs. Máté 7:7—12

Máj. 3. P. Lukács 15:11—24

Máj. 4. Sz. Kolossé 3:1—4

Máj. 5. V. Jelenések 21:1—4; 22:1—5

Balla Emil

MENNYBEMENETEL

*Azóta, hogy kijött a sírból,
olyan különös, más a Mester!
Nem lehet járását-keelését,
mint azelőtt, követni szemmel.*

*Hogyha akar, a zárt ajtón is
szélfüvasként keresztülleg,
s amikor szemmel látható lesz,
sok tanítvány-szív belemereg.*

*Jobban értenek sok mindent már,
amit mond Atyjáról s magáról,
tudják már, hogy az Isten Fia,
Aki visszajött a halálból.*

*Ember és Isten is egészen.
Jó lenne itt örökké Véle!
Most lesz-e hát ország királya
s uralma a szeretet, béke?!*

*"Tanúim vagytok s lesztek nekem
most és át sok-sok nemzedéken,
egészen, amíg visszatérek."*
...S nem látszott már a Fény a fényben.

Nagy Kornélia